

Imidlertid er der i dag grund til at være bekymret for den skæbne, dette forslag kan lide, eftersom flere stater ønsker tilbageskridt og at foretage nogle væsentlige ændringer, selv om det drejer sig om det første konkrete og modige skridt mod en indarbejdelse af den tredje søjle i fællesskabsretten. Disse væsentlige ændringer betyder,

- at den krævede ventetid, før tredjelandsstatsborgere kan bede om familiesammenføring, forlænges til over et år;
- at der indføres en skarp begrænsning i antallet af familiemedlemmer, der kan familiesammenføres, idet slægtninge i opstigende linje, ugifte par samt voksne børn, der ikke er i stand til at forsørge sig selv, udelukkes;
- at familiemedlemmer ikke tildeles ret til at arbejde fra det tidspunkt, de ankommer til værtslandet;
- at landene kan inddrage opholdstilladelsen for medlemmerne af de sammenførte familier i to år efter familiesammenføringen, hvis de krævede betingelser ikke længere opfyldes.

Det direktivforslag, som Europa-Parlamentet har ændret, er en vigtig tekst, som Rådet klart og definitivt bør støtte. Hvad er Rådets klare og præcise holdning til dette spørgsmål? Vil Rådet være opmærksom på, om der sættes en stopper for en sådan tankegang, der udspringer af en selektiv og anakronistisk vision omkring unionsborgerskabet?

Svar

(21. november 2001)

Den 21. januar 2000 forelagde Kommissionen et forslag til Rådets direktiv om ret til familiesammenføring. Som følge af Europa-Parlamentets udtalelse, som blev afgivet den 6. september 2000, har Kommissionen forelagt et ændret forslag den 11. oktober 2000.

Det ændrede forslag er blevet drøftet indgående under flere behandlinger af teksten. Da det endnu ikke har været muligt at nå til enighed om en række grundlæggende spørgsmål, som bl.a. vedrører personer, der bør kunne få familiesammenføring, eller forskellige tidsfrister, der skal overholdes i den forbindelse, fortsætter drøftelserne af direktivudkastet i Rådets kompetente instanser.

(2002/C 81 E/047)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1580/01

af Cecilia Malmström (ELDR) til Rådet

(28. maj 2001)

Om: Néjib Hosni, fængslet på grund af sin politiske overbevisning i Tunesien

Néjib Hosni, som har modtaget adskillige internationale priser for sit engagerede arbejde med at forsvare menneskerettighederne, og som er medstifter af Conseil national des libertés en Tunisie (CNLT), det nationale frihedsråd i Tunesien, blev fængslet i juni 1994 på grundlag af en falsk sigtelse for dokumentfalsk. Efter at han uden forelæggelse af bevismateriale var blevet dømt til 8 års fængsling efter en uretfærdig proces i 1996, blev han prøveløsladt i slutningen af samme år som resultat af en international solidaritetskampagne.

Hosni blev igen arresteret i december 2000 og dømt til 15 dages frihedsberøvelse for »manglende overholdelse« af en kendelse, som forbød ham at udøve sin profession som advokat i 5 år. Forbuddet var vilkårligt, da det var i modstrid med de gældende bestemmelser vedrørende advokatstanden. Néjib Hosni tvinges nu til at afsone de resterende 5 1/2 år af den 8-årige dom, der blev afsagt efter processen i 1996.

Endvidere har de angreb og trusler fra regeringen, som Hosni og menneskerettighedsforkæmperne udsættes for, nået et hidtil uset niveau. Fængslingen af Hosni, suspensionen af LTDH's virksomhed (Ligue tunisienne des droits de l'homme), den tunesiske menneskerettighedsliga, de stadig hyppigere retssager mod lederne af LTDH og CNLT samt de fysiske angreb på lederne og aktivisterne fra disse og andre sammenslutninger, er blot nogle få eksempler på den forværrede menneskerettigheds-situation i Tunesien.

Hvilke foranstaltninger vil Rådet træffe for at standse pression og angreb på menneskerettighedsforkæmperne i Tunesien og lægge pres på den tunesiske regering for at få den til øjeblikkelig og ubetinget at frigive Néjib Hosni og give ham ret til frit at bevæge sig i Tunesien og i udlandet?

Svar

(26. november 2001)

Hvad angår Néjib Hosni konstaterer Rådet med tilfredshed, at han efter en benådning fra præsidenten blev løsladt fra El-Kef-fængslet den 12. maj 2001 efter at have siddet næsten fem måneder i fængsel. Endvidere konstaterer det, at to andre politiske fanger, Béchir Abid og Haroun Mbarek, blev løsladt i slutningen af maj, ganske vist kun på prøve. Begge er medlemmer af politiske partier, der er forbudt i Tunesien. Endelig hilser Rådet med tilfredshed, at Sihem Ben Sedrine blev løsladt den 11. august, og det håber, at anklagen mod hende, der lyder på fornærmelse af en embedsmand, vil blive behandlet efter en regulær retlig procedure.

Rådet vil fortsætte med at rejse menneskerettighedsspørgsmål, også individuelle sager som Hosni-sagen, over for de tunesiske myndigheder, når som helst der er behov for det, og på et hvilket som helst niveau det finder passende, herunder i forbindelse med sin politiske dialog med Tunesien.

(2002/C 81 E/048)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1585/01

af John Cushnahan (PPE-DE) til Rådet

(1. juni 2001)

Om: Forslag om en EU-politistyrke og et EU-grænsebeskyttelsesværn

For nylig opfordrede den tyske forbundskansler, Gerhard Schröder, Europa til at indsætte en FBI-lignende enhed med henblik på at forhindre internationale kriminelle i at udnytte et Europa uden grænser. Vil dette emne blive sat på dagsordenen for det kommende møde i Rådet (retlige og indre anliggender)? Hvornår forventer man i benægtende fald at behandle det?

Svar

(21. november 2001)

Der er ikke inden for rammerne af Rådets arbejde blevet forelagt nogen formelle initiativer eller forslag om en EU-politistyrke eller et EU-grænsebeskyttelsesværn.

(2002/C 81 E/049)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1590/01

af Frank Vanhecke (TDI) til Rådet

(1. juni 2001)

Om: Cypern-spørgsmålet

Ergün Olgun, repræsentant for den tyrkisk-cypriotiske præsident Rauf Denktash, advarede under sit besøg i Bruxelles i slutningen af april 2001 i vendinger, der ikke var til at misforstå, mod en optrapning af den latente tyrkisk-græske konflikt på øen Cypern, hvis Europa fulgte den overenskomst op, som EU's stats- og regeringschefer var nået frem til under topmødet i Helsinki i december 2000, og ikke betragtede opdelingen af øen som en hindring for dens medlemskab af EU (jf. »European Voice« af 3. maj 2001).

Ergün Olgun, som er talsmand for den tyrkisk-cypriotiske regering, henviste til de uoverskuelige følger, såfremt tiltrædelsesforhandlingerne med Cypern fortsættes, uden at der føres officielle forhandlinger med den tyrkisk-cypriotiske regering.